

Emoții de toamnă

Eugenia Calancea

Copacul plânge și suspină,
Că toamna răcoroasă o să vină,
Iar călătoare păsărele,
Duc cântecul frumos cu ele,
Frunzele cad pe pământ
Și zboară cu toate-n vânt,
În taină inima lor se zbate,
Să nu fie frunze moarte,
Că totuși sunt colorate
Alungând gândul departe.
Așa-i toamna, nu te întrista,
Că-n curând vine vreme rea
Și-n frunzișul ei iubit,
Te-așezi și-ai ațipit,
Dar vezi că-i ruginit,
Iar frunzele cad neconținut.
La copaci stă gândul meu,
Că vor înverzi din nou,
De e ploaie sau furtună,
Chemarea-i de vreme bună,
Când emoții-n suflet o să vină
Și trecem peste toate împreună.